

ІСТОРИОГРАФІЯ, ДЖЕРЕЛОЗНАВСТВО

УДК 94 (477) 929

Кривошея В. В., Кривошея О. В.

Українська козацька старшина. Василь Базилевич. Василь Лагода. Андрій Стахович.

Висвітлюється духовний заповіт обозного полкового миргородського Василя Базилевича, полкового осавула миргородського Василя Лагоди і вдови городницького сотника Андрія Стаховича Марії Івановни Лисиці, а також дана характеристика фрагментам їх родоводів козацької доби.

Ключові слова: *духовний заповіт, козацька старшина, родовід.*

Для більш глибокого розуміння інтересів, їх ієрархії представників козацької верхівки незамінним джерелом є духовні заповіти старшини і їх близьких родичів.

Пропонуємо публікацію тестаменту ротмістра охочекомонного полку Іллі Новицького (? – 1676), сотника білоцерківського Миргородського полку (1676 – 1682 – ?), (? – 1700), обозного полкового миргородського (? – 1708) Василя Онисимовича Базилевського (? – 1650 – 1708).

Другий заповіт Василя Лагоди (? – 1701) – представника козацько-старшинської родини Канівського полку шляхетського походження. Був сином чи племінником Андрія Наумовича Лагоди – значного козака запорізького, який ще у 1629 році був уповноваженим козацької ради на церковний собор у Київ [1,187]. Пізніше згадується як полковник канівський (? – 1637), сотник 2-ї Канівської сотні (1738 – ?). Поминальник його роду: Наум, Андрій, Яків, Явдоха, Марія [2,арк.272]. Василь Лагода службу розпочав козаком Канівської сотні Волинцова (1649). Перейшовши на Лівобережжя до Хоролу, згодом очолив місцеву сотню (1685), неодноразова ставав полковим осавулом миргородським (1691, 1699, 1701). Полковник Апостол надав йому с. Аврамівку Хорольської сотні [3,12].

Мав сина Олександра і трьох доньок: Христю від першого шлюбу, від другого Євдокію і невідомого імені. Син Олександр (? – 1699 – ран. 1764) був військовим товаришем (? – 1719 – 1723), проживав у с. Аврамівці. Отримав уряд хорунжого полкового миргородський (1723 – 1732), осавул полковий миргородський (1732 – 1735 [4,арк.27]). Брав участь в кримському поході (1735 [4,арк.27]). Значковий товариш (1736), за

полкового осавула в кримському поході (1737) [4,арк.29]. Після смерті батька отримав 10 дворів підданих в с. Аврамівні [3,11], володів хутором Вершина Холодна під цим селом [5,арк.49]. Сестра Христя вийшла заміж за священника. Друга сестра Євдокія після смерті першого чоловіка осавула полкового миргородського Якова Васильовича Апостола 24 черпня 1717 року отримала з донькою універсал на с. Аврамівну. З 1719 року Семен Іванович Галаган, осавул полковий миргородський.

Розширює інформацію про сотника седнівського (? – 1699), а потім городницького (? – 1715) Андрія Стаховича (? – ран. 1715.15.05.) заповіт його вдови доньки компанійського полковника Марії Іванівни Лисиці.

Їх донька Ганна як посаг – с. Хоробричі Городнянської сотні [6,арк.5] Її першим чоловіком був Андрій Васильович Борзаковський (? – ран. 1716.08.), а з 1726 року – військовий канцелярист Самійло Васильович Холодович, а потім писар полковий чернігівський (1734 – 1739), з посади полкового писаря звільнений через хворобу [6,арк.120].

Син Андрій (? – 1705 – 1767 – ?) став військовим канцеляристом (? – 1725 [7,арк.2] – ?), військовим (? – 1729 – 1732), а згодом і бунчуковим товаришем (1732 – 1734 [8,арк.48] – 1767). Мав млин Рубежик на болоті Вербчі і частку в млинах на Довгій Греблі, побудованій гетьманом Скоропадським (разом з бунчуковим товаришем Андрієм Горленком і сотником Миколою Афендиком) [9,119]. Поминальник його роду в КПЛ: Семен, Ірина, Андрій, Андрій, Марія, Ганна, Григорій, Гафія, Андрій [10,арк.253 зв.].

Другий син Григорій (бл. 1707 – 1744 – ран. 1751.11.) – служив з 1727 року значковим, з 1739 року бунчуковим товаришем. Мав підданих 5 малограунтових і 9 убогих у д. Кусеях, у с. Бирилівці 2 ґрунтових, 4 малограунтових, 7 убогих (1732), 4 підсусідків у м. Городні, при д. Переписи 1 двір посполитий, в с. Кусеях 14 дворів (1739), в с. Кусеях 10 дворів (1740), двір житловий і 2 шинки у Городні, с. Кусеях 13 дворів, в слободці 4 (1741), у с. Кусеях 12 та житловий двір і шинок і перелічуються його різних чинів служителі, мірошник, приказчик, швець, коваль, скопич і скотар, в с. Калинівці 3 і шинок, в м. Городні 6 посполитих та приїжджий двір, 2 шинкових. В с. Переписах двір приїжджий (1743), приїжджий двір і шинок 2 у Городні, житловий двір у с. Кусеях, у м. Городні 1 двір посполитих та 7 підсусідків, в Овтуничях 1 двір посполитих, в с. Кусеях 7 дворів посполитих (12 хат) та 7 дворів підсусідків, в д. Поліповець 6 дворів підсусідків (1747). Володів двома млинами: одним під Городнею на р. Чибриж, другим – в с. Кусеях на р. Малій Болотяній [9,120]. Одружений з донькою бунчукового товариша Гафією Іванівною Борозною (бл. 1709 – 1760 – ?). 1753 року полковий суд розглядав справу про захоплення нею ниви у козака Зеленки [11,арк.1]. Вдова, у 1750 році в с. Кусеях мала 5 дворів посполитих і 11 дворів підсусідків, нище Городні на р. Чикриж – два млини по два кола [12,35].

Документ № 1.

1708, травня 16.

Духовний тестамент обозного Миргородського полку Василя Онисимовича Базилевича

Во имя отца и сына и святого духа Аминь.

Я Рабъ Божий Василий Онисимовичъ Обозний полку Миргородского чине ведомо симъ моимъ тестаментомъ кому о томъ ведати потребно будет ижъ будучи еще за доброй памяти и зуполного разуму своего умислилемъ такъ и женое моее Параскевии хотячи распорядити удобство сое себе. По смерти моей жона и дети наши не мели ти рации распоряжае ихъ такъ, напредъ жене моей Параскевии отделилемъ восемь сотъ золотих готовихъ грошей а товару рогатого и коней кромѣ ве Брховихъ ак овецъ третья часть жоне моей, а тии две части синове моему Лаврентию ащо есть грунтовъ пасинку моего и поля луки ищо колвек все отказуе Лаврентие синове моему роженому неповинень нехто, чрезъ сей мой тестаментъ турбовати ащо ежъ все распорядивши такъ сей тестаментъ записиачеи кажу хтоби важился сей мой тестаментъ касовате лебо правнимъ албо попраннымъ способомъ, на такого каждого покладаю проклятство святыхъ отцевъ ... же вониней писан сей тестамент при ледехъ зацнихъ биль Игнатъ Левченко сотникъ наказний белоцерковский Михайло Кушъ атаманъ городовий Михайло: войтъ: Стефанъ Титаренко Гарасим Верещака Иванъ Кавеунъ Михайло Барабашенко Павло Чорнушинъ зять Сенко Самойло; Мартин Богущенко и Ярошъ пасинок обозного и много при томъ било писанно в Белоцерковце. Року. 6708. мая. 16. [13,арк.64–64 зв.]

Документ № 2.

1701, липня 23.

Духовний тестамент полкового осавула Миргородського полку Василя Лагоди

Во имя пресвятия і живоначалния Троици отца и сына и святого духа ныне и присно і во веки вековъ аминь;

Ведаючи же начебто на семь свѣтѣ немамъ такъ статеточного такъ досконального, идвалного, щоби от мѣнѣ и сказѣ неподлѣгало самое толко хартописаное начертание прешлихъ рѣчей в многие лѣта незабвеное чинит доскональное помяновение, а будучи я Василий Лагода асаулъ на той часъ полку Миргородского, в военной службѣ по указу монаршомъ Его Царскаго Пресвѣтлаго Величества и рейментара Ясне велможного добродѣя нашего его милости пана Иоанна Степановича Мазепи гетмана войскъ Запорожскихъ і славнаго чина святого апостола Андрея кавалера за допущениемъ божиимъ с певного случаю в болѣзненно падежу обрѣтаючуся и чуючи себе бити ближшимъ ку смерти нежели к житию, еще продолжаемому, сей мой яко остатней волѣ тестаментъ завѣдомо особливо моего добродѣя его милости пана Данила Апостола полковника миргородского при особахъ полковыхъ нижей спецѣфѣкованихъ такъ жонѣ моей Марии яко і дѣтѣмъ моимъ с трехъ жонъ сположимъ zostаву напредъ если господъ богъ создавліма по образу і подобію своему премѣнямъ при временное мое житие на вѣчное душу мою, аще и многими грѣхами оскверненную обаче яко вторенне руку его сего жъ божественій человеколюбивій вручаю длани, а тѣло аки домъ землѣ о с нею же бѣсоздано христиаскимъ обичаемъ со упованиемъ вторе в день послѣдний предъ нелецемъ Брна судиею восприятие достойний подѣле мзди, востания вручаб; жону теж мою зо всѣми такъ с тихъ першихъ жонъ яко і з сеей сложенними дѣтми, в опеку и потройство премилостивому моему добродѣева его милости пану Данилу Апостолу полковникови

миргородському зо всѢми моими домами полѢцаю і отое пи оставении моем з сим свѢтом жекгнаюся упрошаю даби якъ за живота моего такъ і по мнѢ панская Его милость и добродѢйское на оставшихся моихъ домовихъ призрѢние било неотемлемо худобу мою чрезъ многолѢтние труды и старання многими способами такъ з са слуги, яко и з вхастителскихъ доходовъ і з господарскихъ промысловъ набитую такъ якъ тую нижейнамѢнитися распоряжаю, жона мая Мария імѢть зоставати з синомъ моимъ Александрою, в том дворѢ в якомъ и мешкалісмо. Сироти мѢють мешкати пока статечность заховуючи и на присягу двократне уже своего малженства памятуючи во вдовствѢ будетъ зоставити неузнауочи от дѢтей моихъ жадной трудности и безчестия а если би мѢла замужъ в третій бракъ вступити іли безчино по своей слабости жити, то из двора пречъ вступити повинная, а двор оный з овсѢми онож хоромами синову моему Александру, будетъ належати якого в опеку добродѢтя моего Его милости Пана полковника нашего вишеименованного полѢцаю, тому жъ моему синову дворець на селѢ АврамовцѢ зо всѢми к нему прилеглими и тамъ неподале знайдуючимись лѢсами полем пахатнимъ луками і лугами яки і грунтовъ, а купленнихъ границъ всѢмъ тамошнимъ же мешканцовъ і сосѢдей ще знаеимъ, хутор на Кривой РудѢ зо всѢми тамъ же знайдуючимись около луками лѢса третякувского половина, шафарня, на мѢстѢ млинъ под мѢстомъ з двома каменями грошей готовихъ в талярахъ битихъ пятсот золотихъ, а червонихъ особливе тридцатъ, сагайдакъ старій з срѢбромъ, лукъ зукгрований, кувель срѢбний старосвѢцкій, горшчикъ срѢбраний, кувшъ мѢдний великій, і другий такий же, баня една з шапкою і з трубами, броваръ едень який колвекъ самому сказанний і со всѢми до него принадлежними подсудками; ХристѢ попадѢ з першой жони дочѢ мой двѢстѢ золотихъ талярами ж битими, казанъ затиралний винничний, ПазцѢ дочѢ мой лѢса у Довжку взявши острихий по криницю, став середний вишший зо всѢми противъ ставу лежачими луками, полями, баня винокурная Евдокии дщери моеи еще в станѢ паненскомъ на сей часъ застаючий, чотириста золотихъ талярами битими, став горѢшний що от мѢста перший з леса з хатою і з иними там лежачими противъ же ставу луками у Довжку лѢса половина по криницю от лану того що в семь року ячмѢнь мой на немъ билъ посѢянь, подварокъ у ТоровщинѢ зо всѢмъ, хата шинковая великая в мѢстѢ що стилу стоить, двора тот в якомъ мешкалемъ, камора на мѢстѢ, лѢса третякувского половина, другая баня що горѢлку курить безъ пай и шкатѢ чотири з жеребятями, коровъ чотирѢ з телятами, и воловъ чотирѢ, сегнѢть добрий широзлотний з очкомъ, Насте падчерицѢ двор той що взять у атамана за долгъ самой мѢть належати, лугъ на АврамовцѢ той що купилем у Гриненка став третій самый вишший зо всѢми там луками і полем двор той що з лодовнею троимъ моимъ дочкамъ руднимъ ХристѢ, ПазцѢ і Вуцце, другий броваръ з казаномъ і зо всѢми посудками і солодовню на тихъ же дочокъ моихъ троихъ а на четвертую падчерицю отказую в млинѢ третій камень, з ступами і хвалюшами тромъ дочкамъ попадѢ, Пазце и ВуццѢ, Марии сестрѢ що в КишинцѢ шкапу воловъ пару коровъ двѢ МотрѢ братовой шкапу воловъ два коровъ двѢ Якимови сестренцови двохъ лошаковъ в стадѢ кобилъ двѢ з лошатами воловъ чотирѢ коровъ чотирѢ овецъ десятеро пудварокъ той що Мотря теперъ живеть на Якима і Хведора сестренцовъ моихъ лѢсъ у ровняхъ КуловщинѢ обоимъ имъ, а если будутъ хати ставити то в якихъ колвекъ лѢсахъ хочъ і лейгованнихъ незборонно имѢють

рубати деревнѢ с потребу, ГапцѢ сестреници шкапу волов два коров двѢ, сего тестаментуѢ писару ниже спецѢфѢкованному кобилу з лошам і лошака якогуже протерто, на церкви Божественний ради поминання грѢшной души моеї за мене мѢть бити данно золотихъ пятсот, а за жони всѢ три другое пятсот золотих, а тии гроши в вѢдомѢ жони моеї теперишней і Вуцки дочки моеї, і якия роздовати будут, реестр особливої о томъ в дому моемъ оставленный покажет а до того і добродѢй Его милость панъ полковникъ якъ сам благоизволить срѢбний поясъ чарки цѢнь и иное якое есть срѢбро і мѢдъ домовая все Александру сину моему, по половинѢ з сестрое его Вуцкое і тое тут же намѢняю же есть у жони моеї тепершиней талярей двѢстѢ з уборовъ господарских то з шинкових то з иных приходов, і ежелибы вдовиный живот статечне провадила то при ней мѢють зоставати, а если би мѢла пойти замуже іли статок себѢ належныйѢ забити а без енея обходити то дѢти мои отобравши мѢють оними подѢлитися ровнимъ подѢлом на три части а жону мою теперишнюю такъ з двора яко і зо всего щобы ей приходило наветъ і з одежи нехай вийвитует, а тая вся худоба при дѢтѢхъ подлугъ вишенамѢнной дейлюрацѢи і распоражена зоставати будетъ, если тежъ статуючи вдовствовала то з синомъ посполу мешкаючи мѢть тими всѢми і грунтами що на сина отписано спокойно владѢть. І якъ господиня оному диспонавати, а ей дети всѢ яко матери повинни повиноватися і во всемъ на добро приводячом слухати совѢту, набитками такъ стадними яко и бидлом всѢ ровно вилучиши вишеписанную ледгацѢю мѢют дѢлитися, а дѢмъ повиненъ бити на частей шест часть, една жонѢ моеї другая сину Александру третая ХристѢ попадѢ четвертая ПаццѢ пятая ВуццѢ, а шестая падщеруцѢ НастѢ о долгах хто мнѢ що виненъ на золотих полка сотъ особливе в реестрѢ написалем на якої сего моего тестаменту расправѢ такъ жона моя яко і дѢте мои і кривний повинни зоставати жадних не чинячи меж собою алтеркацѢй і турбацѢй под проклятиемъ святых оцъ тристе і осмнадесяти і же наперод никейском соборѢ православия столкъ утврѣжаху і под грознимъ на таковыхъ во второе пришествие нелицемерно судий отмездием а жеби сей мой тестаментъ в далшие часи мѢль повагу і вперед у каждого права і суду записуются імена тих при яких сей мой тестаменталний листъ писанъ на прод пана Григория Зарудного судии полкового миргородского, пана Василя Ивановича сотника Хоролского, Данила Черняка значного товариша сотнѢ Хоролской, і для достовѢрия вперед о подпись такъ добродѢя моего яко иных особъ зацних і приписане их печатей просилем, устне, писанъ в табурѢ под Великимъ Могилевомъ литовским іюля = 23 = 1701: устне прошений от пана Василя Лагоди асаула полкового миргородского такъ о написане сего тестаменту яко і о подпись подписую: Иванъ Ялинскій писарь полковий миргородскій.

(М.П.) (М.П.) (М. П.) [13,арк.43–46]

Документ № 3.

Року Гасдня 1731. Месця Генвара 1 чила.

Во имя отца і сна и стаго дха аминь.

Я Марія Ивановна Лисичовна Андреева Стаховичова, вдовствующая сотниковая городницка, слушаая Бжественного Слова, которое усѢхъ насъ учит быть всегда готовими ко виончанію временнїя сеї жизни яко неизвѢстни смертнаго часа къ тому же внушая прошенїя соихъ дѢтей и

хотячи дабы вперед между их по смерти моей междуусобно не било і сори за доброй еще памяти и зуполного здоровья симъ тестаментомъ имѢніе мое в недвижимих добрахъ покойнимъ мужемъ моимъ и мною чрез куплю и заслуги его набитое и от моихъ родителей оставшоеся дѢтямъ моимъ опредѢляю нижея следующимъ порядкомъ.

Старшому сыновѢ моему Андрею, яко же жену и потомство имѢючому, и на своімъ господарствѢ особно мешкаючому в полку ЧернѢговскомъ сотнѢ Городницкой село АндрѢевку покойнимъ мужемъ частно накупленных, частно на волних во мових земляхъ по унѢверсалу гетманскому осажненное со всѢми къ вному селу принадлежастами в мѢстечку СедневѢ дворъ жилний со всѢмъ в немъ имѢючимся строеніемъ, с протчими двори нами сусѢдскими, шинюкъ седневы тамъ же под Седневомъ на рецѢ СнивѢ камень млива купочимъ правомъ набитий з дворцемъ мѢрочни з кимъ, поле пахотное з гумномъ и в поли целой сенокоси з гаями купленніе всѢ безъ виемки; в местечку МенѢ шинкъ коштомъ самого его сына моего офундованный з садомъ, огородомъ и хатками при шляху березинскомъ на вигоне стоячий, в Городницкой сотнѢ селѢ МошонцѢ шинкъ купленный, да в Городницкой же сотнѢ под слободою Беревинами отчина купленная з другою отчиною Дроздовицкою в полку Прилуцкомъ в сотнѢ Красноколядинской грамотного села Пекаровъ половину з дворцемъ моимъ владѢльческимъ мнѢ по родителяхъ моихъ в наслѢду доставшоеся все сполна в мужикахъ в степу и въ всѢхъ угодіяхъ безъ остатка ему ж сыновѢ моему легую по смерти моей а по жизне мою оная половина Пекаровъ при мнѢ з сыномъ меньшимъ Григоріемъ бить повинна во владѢніи, тамжѢ селѢ Пекарахъ млинокъ вешнякъ коштомъ его Андрея устроенный от нынѢшнаго времени на вѢчное ж ему поручаю владѢніе, в полку лубенскомъ в Роменской сотнѢ села Родинець половину також монаршою грамотою покойному отцевѢ моему з греблею тамъ же на рецѢ Роме будучою отдержанною еужъ Андрею с купленнымъ футоромъ Тютюннимъ, левадами, лѢсами и протчимъ жъ нему в полчисности определяю, а часть в млинахъ родинскимъ мнѢ належная з шинкомъ по смерть свою на себе примаю по смерти же моей ему ж сыновѢ моему и тая част родинскихъ млиновъ з шинкомъ должны быт привернени в наслѢдіе, да тамъ же на греблѢ родинской в клѢтцѢ хвененковской в одномъ каменю мучномъ част войсковая мливая ступнику половина совокупно з швагромъ моимъ паномъ Василіемъ Дорошенкомъ прежде сего по грамотѢ мною владѢнная а нынѢ по указу монаршому до скарбу войскового взимаемая ежели вперед по млсти Императорского величества будет паки на вла сѢлцовъ привернена, то при немъ же Андрею должна зоставать во владѢніи да зверхъ сего жъ в пуци Кусеновской онъ же Андрей свободно имѢти повиненъ в ступъ для вирубки деревнѢ на всякіе дворовіе собственніе свои нужди. Якою всею висписанною частію от мене опредѢленного еужъ сыновѢ моему Андрею женѢ и потомству ихъ владѢть неподвижно и вечно.

Против тогоже я на себе з меньшимъ синомъ моимъ Григоріемъ беруча во всѢхъ недвижихъ имѢніяхъ, а именно дворъ жилой в мѢстечку ГороднѢ з винницею и со всѢмъ имѢючимся в немъ строеніемъ тамъ же в ГороднѢ купленніе подсудескіе дворики з огородами шинкъ уездни на ринку поле пахотное з дубровами и сенокосами и Гутномъ млин под Городнею купленный на рецѢ ГороднѢ в трохъ колахъ в двохъ мучнихъ а в третьемъ ступномъ з дворцемъ мѢрочницкимъ, да в ГороднѢ жъ комора торговая на ринку

стоячая в Городницкой же сотнѢ деревню Кусей на купленныхъ земляхъ покойнимъ мужемъ моимъ осаженную з купленныхъ отчинай и островами з лѢсами борами и дубровами тамъ же в Кусеяхъ млинъ вешнякъ в двохъ колахъ в едномъ мучномъ, а другомъ ступномъ. Да в Городницкой же сотнѢ в деревнѢ ПереписѢ купленный дворъ прозиваемый Товаровский с пахатнимъ и сѢнокоснимъ грунтомъ. Да в полку Прилуцкомъ в сотнѢ Красноколядинской на грамотномъ же степѢ пекаровскомъ над рудкою Ромномъ осаженная мною слободка прозванная Савинка з степомъ и со всѢми околичности к оной належащими, по смерти моей сыновѢ моему Григорію прежде же смерти моей сынъ мой Андрей респектомъ тое что я з меншимъ сыномъ легованнимъ ему селомъ Пекарами доживоте владѢть мѢю, оную содержатъ повиненъ во всѣхъ владѢніи. В полку Нежинскімъ в Батуринской сотнѢ в селѢ Митченкахъ пляць купленный по наследію оставшийся з пахатнимъ полемъ сеножатми совокупне з швагромъ моимъ владѢти, обомъ сынамъ моимъ Андрею и Григорію пополамъ вручаю.

Деревня Бириловка покойнимъ мужемъ моимъ и при ней млинъ на рѣцѢ коштомъ же покойного мужа моего, устроенныхъ мѢю я сама владѢть з меншимъ сыномъ моимъ по жизни своей, по смерти же моей оную деревню Бириловку зятви моему Стефану ШубѢ женѢ и дѢтямъ его легую, а више показанный млинъ при оной деревнѢ будучий и дворъ мелницкий тамъ же имеющийся пополамъ зятямъ мои з дочерми и дѢтми ихъ в вѢчніе часи легую.

В Городницкой сотнѢ деревню Хоробричи з купленнымъ безмѢсновскимъ дворикомъ, яко прежде сего покойному зятви моему Андрею Борзаковскому а по немъ второму зятви моему Самойлу Холодовичу за дочерю своею Анною уступила такъ и ннѢ симъ же моимъ тестаментомъ ему женѢ и дѢтямъ его вѢчне уступую. Для те что вмѢсто опредѢленныхъ помянутыхъ зятямъ моимъ деревень Лорбричъ и Бириловки унѢверсалами гетманскими за служби покойного мужа моего стверженныхъ а млина по фундушю гетманскому ж власнимъ коштомъ и працею нашею построеного, половину села Пекаровъ и Родинецъ з слободкою и млинами з степами и со всѢми угодіями грамотою монаршою утверженными по наслѢдію от родителей моихъ доставшимися имъ сынамъ моимъ Андрею да Григорію в вѢчност уступила и сию всю частъ на сына моего Григорія со мною спадающею мѢю я содержатъ до животу в своемъ вѢдомствѢ, а по смерти моей самому ему Григорію легую и запую, толко повиненъ онъ честно и постоянно обходиться и понявши себѢ жену радѢтелю и тщателно в господарскихъ обхожденіяхъ поступати, також и мене матку свою по синовской должности почитат и со мною жити нераздѢлно до смерти. По якомъ моемъ опредѢленію должни дѢти мои всякъ легованного и частію контентоватиова и ежели случай покажетъ всякъ же за свое наслѢдіе где надлежитъ отстоявати и еденъ другого в вѢчніи часи в наслѢдіе турбовати и сего моего тестаменту и вѢчомъ нарушатъ неповинни: клятвою и неблагословеніемъ материнскимъ завѢщяею и страшнимъ судомъ Хестовимъ предъ которимъ всѢмъ явитися подобаетъ угрожаю.

Писан сей тестаментъ за волею моею и полюбовномъ согласію дѢтей моихъ при людехъ достовѢрныхъ нижей подписавшихся которихъ я Марія Стаховичова для притистія печатей упросила року и дня вишѢписаннѢ.

Вмѣсто Маріи Андрѣевои Стаховичевои к сему тестменту презвитер Котивлянскій Кириль Сушинскій руку приложилъ.

При сем тестаментѣ биль свѣдителем и руку приложил презвитер Городницкій Свято Троицкій Федор Ходорович.

При сем тестаментѣ биль свѣдителем подписался сотник наказни Городницкій Корнили Дубовик.

При сем тестаментѣ биль свѣдителем подписался и руку приложилъ Петро Лемешовскій атаманъ городовий Городницкій [13,арк.173–176].

Джерела та література

1. *Киевская старина*. – 1905. – Т. VII–VIII.
2. *Институту рукопису Національної бібліотеки України ім. В.І.Вернадського* (далі – ІР НБУ). – Ф. Петров. – № 375/374 С.
3. *Барвинский В.* Генеральное следствие о маестностях Миргородского полка. 1729 – 1730 г. – Полтава, 1912.
4. *Центральный державний історичний архів України в м. Києві* (далі – ЦДІАУК). – Ф. 1501. – Оп. 1. – Спр. 58.
5. *Там само*. – Ф. 57. – Оп. 1. – Спр. 465.
6. *Там само*. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 1690.
7. *Там само*. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 1557.
8. *Там само*. – Ф. 51. – Оп. 3. – Спр. 4843.
9. *Лазаревский А.* Список водных мельниц Черниговского полка (1742 г.) // Записки Черниговского губернского статистического комитета. – Чернигов, 1872. – Вып. 5–6. – С. 99–136.
10. *Національний Києво-Печерський історико-культурний заповідник*. – КПЛ. – Кн. 878.
11. *ЦДІАУК*. – Ф. 110. – Оп. 2. – Спр. 24.
12. *Описание рек и речек Черниговского полка в 1754 г.* // Труды Черниговской учёной архивной комиссии. – Чернигов, 1908. – Т. VII.
13. *ІР НБУ*. – Ф. I. – № 57489 – 57601.

Кривошея В. В., Кривошея Е. В. Украинская казаческая старшина. Василий Базилевич. Василий Лагода. Андрей Стахович

Освещается духовное завещание обоного полкового миргородского Василия Базилевича, полкового есаула миргородского Василия Лагоды и вдовы городницкого сотника Андрея Стаховича Марии Ивановны Лисици, а также дана характеристика фрагментам их родословных периода казачества.

Ключевые слова: *духовное завещание, казаческая старшина, родословная.*

Krivosheya, V.V., Krivosheya, Ye.V. The Ukrainian Cossacks foreman. Vasily Bazilevich. Vasily Lagoda. Andrey Stakhovich

Illumination of the last will and testament by the corral colonel of Mirgorod Vasily Bazilevich, regiment captain of Mirgorod Vasily Bazilevich Lagoda and Maria Ivanovna Lisitsa, the widow of city-provost centurion Andrey Stakhovich, and the characteristics are provided for fragments of their genealogic tables pertaining to the Cossacks' period.

Key words: *the last will and testament, a Cossacks foreman, a genealogy table.*